

د افغانستان اسلامي امارت
 دارشاد، حج او اوقافو وزارت
 دمساجدو دارشاد او انسجام رياست
 دارشاد او دعوت آمریت
 دخطبو دتنظیم عمومي مدیریت

د جمعي دخطبي لارښود مؤرخ: ۱۴۴۴/۱/۱۴ هجري قمری مطابق ۲۱/۵/۱۴۰۱ هجري شمسی

د عفوي او بښني فضيلت او اهميت داسلام له نظره

الحمد لله ذي العفو والكرم، فارح الهم والنم، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً صاحب الخلق والشيم صلى الله عليه وعلى آله وأزواجه وصحابته، والتابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين وبعد :
 د انسان په طبيعت کې دوه ډوله متضاد صفتونه پراته دي رحماني اورباني صفت او بل حيواني او ددرندگانو صفت. ددرندگانو دصفت تقاضا غضب او انتقام اخيستل دي، خو بالعكس درحماني او رباني صفت تقاضا عفو، بښنه او تيريدنه ده.
 عفو او بښنه د قوي خلکو صفت دی؛ ځکه دقدرت با وجود دخپل مقابل لوری څخه انتقام اخيستل هغه څه دي چې انساني نفس يې په ټينگه غوښتنه کوي او په دې برخه کې د نفس سره مبارزه کول او هغه د انتقام په نه اخيستلو قانع کول سخت کار دی.

په صحيح حديث کې راځي: (لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ) متفق عليه ترجمه: پهلوان هغه نه دی چې خلک ځملوي، بلکې حقيقي پهلوان هغه دی چې دغضب په وخت کې خپل نفس د کنترول لاندې راولي.

عفو او بښنه د برلاسي په وخت کې د ضعف او ذلت په معنا نه ده، بلکې په دنيا او آخرت کې د انسان د لويوالي او ځوانمردۍ نښه ده او شيطان خواروي. عفو او بښنه هغه نیک خوی دی چې الله تعالی يې په اړه مونږ ته سپارښتنه او توصیه کړی ده. سره دقدرته او توانه چا ته دهغه خطا، اشتباه او گناه وربښل غوره صفت دی. څوک چې بل انسان ته عفو او بښنه وکړي الله تعالی به يې گناهونه معاف کړي. عفو او بښنه د رسولانو، پيغمبرانو او کاملو مؤمنانو صفت دی.

په قرآن کریم کې عفوي او بښني ته د(العفو) او (الصفح) اصطلاحات کارول شوي دي.
 (العفو) په گناه نه نيونه - (الصفح) په گناه نه ملامتول، نو صفح له عفوي څخه زياته بليغه ده؛ ځکه ډير کرته انسان عفو کوي خو له ملامتيا نه تيريري او دا دوه صفتونه د نیکو او مشفقوخلکو صفتونه دي، ځکه الله تعالی خپل پيغمبر ته امر کوي چې عفو او تيريدنه خپل خوی وگرځوه او د ناپوهانو له بدې معاملي څخه مخ واړوه. نبي کریم صلی الله عليه وسلم هرچا ته زيات له عفوي او تيريدني څخه کار اخيست، هغه هيڅکله بدی ته په بدی ځواب نه ورکاوه، بلکې عفو يې کوله او هيڅکله يې د ځان

لپاره له چا څخه غچ نه دی اخستی مگر دا چې د الله حکمونه به تر پښو لاندې کیدل، نو هغه وخت به یې د الله تعالی لپاره ورځنې غچ اخیست.

بناءً د مسلمان لپاره غوره دا ده چې که هرڅومره کوم انسان له ده سره بدې وکړې؛ دی دې ورسره له عفوې اوبښنې څخه کار واخلي. حضرت ابوبکر رضي الله عنه ته به وگورو کله چې د ده د لور حضرت عائشې رضي الله عنها په هکله د افک په پيښه کې د «مسطح» له لوري تور ولگول شو، ده د دې ناروا کړنې سره سره کومه صدقه چې مخکې ورته ټاکلې وه اوبيايې پرې بنده کړه - هغه یې بیرته ورته مقررې کړه .

دام المؤمنین عائشه رضي الله عنها د افک (د منافقانو له خوا پر عائشه رضي الله عنها دتهمت) د واقعي واقعي په یوه برخه کې فرمایي: (فَلَمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ هَذَا فِي بَرَاءَتِي قَالَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ - رضي الله عنه - وَكَانَ يُنْفِقُ عَلَى مِسْطَحِ بْنِ أَنَاثَةَ لِقَرَابَتِهِ مِنْهُ وَفَقَرَهُ وَاللَّهُ لَا أَنْفِقُ عَلَى مِسْطَحٍ شَيْئًا أَبَدًا بَعْدَ الَّذِي قَالَ لِعَائِشَةَ مَا قَالَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ [وَلَا يَأْتِلُ أَوْلُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيُعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ] قَالَ أَبُو بَكْرٍ بَلَى وَاللَّهِ إِنِّي أَحِبُّ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لِي فَرَجَحَ إِلَيَّ مِسْطَحِ النَّفَقَةِ الَّتِي كَانَ يُنْفِقُ عَلَيْهِ وَقَالَ وَاللَّهِ لَا أَنْزِعُهَا مِنْهُ أَبَدًا) صحيح

البخاري

ترجمه: کله چې الله جل جلاله دا آیت زما په پاکی کې نازل کړل ابوبکر صديق رضي الله عنه وفرمايل - او ابوبکر صديق رضي الله عنه به مسطح بن اثاثه ته خيرات او صدقه ور کولو دهغه دخپلولی او فقر له امله - قسم په الله - جل جلاله - چې زه به هيڅکله مسطح بن اثاثه ته هيڅ شی په خيرات کې ور نکړم پس له دې چې هغه عائشه رضي الله عنها ته داسې (ناکاره)نسبت کړی دی ، بيا الله تعالی دا آیت نازل کړ [وَلَا يَأْتِلُ أَوْلُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيُعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ] ددې آیت دنازلیدو څخه وروسته ابوبکر صديق رضي الله عنه وفرمايل: بلی! قسم په الله تعالی چې زه دا خوښه بولم چې الله جل جلاله را ته عفو او بښنه وکړي، له دې وروسته يي مسطح بن اثاثه ته هغه خيرات ورکول بیرته پیل کړل چې مخکې به يي ورته ورکولو او وه يي فرمايل: قسم په الله چې زه به دا خيرات ورکول له هغه څخه هيڅکله بند نه کړم.

عفو بايد کمزوري، ذلت او سپکاوی ونه گڼو؛ ځکه نبي کریم صلی الله علیه وسلم قسم یاد کړی چې عفو خپل څښتن ته له عزت، درناوي او لوړې درجې څخه پرته بل څه نه زیاتوي، نو باید خپل ځانونه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم او صحابه وو په ځویونو سمبال کړو او خپلې سښې په ځانگړې توگه د خپلو دوستانو، خپلوانو او گاونډیانو لپاره پرانیزو او په دې هیله و اوسو چې په دې کار سره به مونږ ته الله تعالی داسې جنت راکړي چې پراختیا به یې د آسمانونو او ځمکې په څیر وي او په عفو او تیریدني سره به زموږ عزت، درناوی او درجې لوړې کړي، پرته له شکه الله اوریدونکی او دعا قبلونکی دی .

د عفوې او بښنې اهمیت ددې امله زیات دی چې په قرآن کریم کې د عفوې په اړه زیات آیاتونه راغلي دي او الله تعالی مسلمانانو ته په عفو او بښنه امر کړی دی ، عفو او بښنه یې زیاته ستایلی ده .

الله تعالی فرمایي: {حُذِرِ الْعَفْوُ وَأَمْرٌ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ} {الأعراف : ۹۹}

ترجمه: ای پیغمبره! دنرمی او بښنې لاره غوره کړه د ښو چارو ښوونکي اوسه اوله ناپوهانو مخ واړوه سره

الله تعالی فرمایي: {فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ} الشوري : ٤٠

ترجمه: پس څوک چې عفو وکړي او اصلاح وکړي دهغه اجر پر الله دی، پرته له شکه الله جل جلاله - ظالمان نه خوښوي.

الله تعالی عفو او بښنه د پرهیزگارانو صفت گرځولی دی. الله تعالی فرمایي: {وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ، الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} آل عمران : ١٣٣ - ١٣٤

ترجمه: پر هغه لاره په منډه منډه وځغلی چې ستاسې د پروردگار د بښنې او د هغه د جنت خواته تللې ده چې هغه لکه د آسمانونو او ځمکې په شان پلن دی او هغه له پرهیزگارانو خلکو لپاره تیار کړای شوی دی. دهغو لپاره چې د بدایي او بیوزلۍ په دواړو حالاتو کې مال مصرفوي، غوسه خوري او د نورو تیروتنې ورته بښي، داسې نیکان خلک د الله ډیر خوښ دي.

{جعلت جارية لعلي بن الحسين تسكب عليه الماء فتهياً للصلاة فسقط الإبريق من يد الجارية على وجهه فشجه فرفع علي بن الحسين رأسه إليها فقالت الجارية إن الله عز وجل يقول والكاظمين الغيظ فقال لها قد كظمت غيظي قالت والعافين عن الناس فقال لها قد عفا الله عنك قالت والله يحب المحسنين قال اذهبي فأنت حرة} شعب الإيمان - البيهقي

ترجمه: د حضرت علي ابن الحسين رضي الله عنه يوه وينزه وه چې هغه ته به يې اوبه ور اچولی او هغه به لمانځه تياریده دهغې وينزې دلاس څخه دعلي ابن الحسين رضي الله عنه په مخ باندې لوټه ولويده او هغه يې زخمي کړ، علي ابن الحسين رضي الله عنه ورته وکتل، هغه وينزې ورته دا آيت کریمه تلاوت کړ: {والكاظمين الغيظ}، علي رضي الله عنه ورته وفرمايل: هو خيل قهر مي کنترول کړ، بيا يې ورته دا آيت کریمه تلاوت کړ: {والعافين عن الناس} علي رضي الله عنه ورته وفرمايل: الله تعالی درته عفو کړی ده. بيا يې ورته دا آيت شريف تلاوت کړ: {والله يحب المحسنين} علي ابن الحسين رضي الله عنه ورته وويل: څه لاره شه ته آزاده يې.

الله جل جلاله فرمایلي دي: {وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ} النور: (٢٢)

ترجمه: دوی باید عفو وکړي او بښنه وکړي آیا تاسو دا خوښه نه گڼئ چې الله تعالی درته بښنه وکړي، بیشکه الله تعالی ښوونکی او مهربانه ذات دی.

عفو او بښنه دالله تعالی دمغفرت سبب دی. الله جل جلاله فرمایي: {وَإِنْ تَعَفُّوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ} التغابن: (١٤)

ترجمه: که چيرې تاسو عفو وکړي او دبښنې لپاره دگناهگارڅخه مخ واړوي او بښنه ورته وکړي، بیشکه الله تعالی ښوونکی او مهربانه ذات دی.

په پورتي آيت شريف کې د بنده دعفوي په مقابل کې الله تعالی خپله عفو دجزا په توگه ذکر کړی ده.

عفو او بښنه تقوی ته ډيره نږدی ده. الله جل جلاله فرمایي: {وَأَنْ تَعَفُّوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ} البقرة: (٢٣٧)

ترجمه: او داچې تاسو عفوہ کوی دا ډیره نږدې ده تقوا ته او مه هیروئ مهرباني په خپلو منځو کې ، بیشکه الله تعالی د هغه څه چې تاسو یې کوی لیدونکی دی .

بنډگانو ته عفوہ او ببښنه د الله جل جلاله دعفوی او ببښني لامل گرځي: {إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا} النساء: (۱۴۹)

ترجمه: که چیرې ښکاره کوی نیکی او یایي په پټه کوی او یا له بدی څخه عفوہ کوی ، بیشکه الله تعالی دی ببښونکی قدرت مند ذات دی .

الله تعالی خپل پیغمبر ته په عفوہ امر کړی دی: {فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظًا لَّفَنَفِضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ} آل عمران : ۱۵۹

ترجمه: (او ای پیغمبره!) دا د الله تعالی لوی رحمت دی چې ته د دې خلکو لپاره ډیر نرم خوږه جوړ شوی یې که داسې نه وای او ته توند خوږه او سخت زړی وای ، نو دا ټول به ستا له شاوخواڼه خواره شوي وو د دوی خطاوې وبښه د دوی لپاره ببښنه وغواړه او په چارو کې ورسره مشوره وکړه بیا چې ستا اراده پرکومه رایه ټینګه شي ، نو پر الله توکل وکړه ، د الله -جل جلاله -هغه خلک خوښیږي چې په الله تعالی توکل کوونکي وي .

په یو بل ځای کې الله تعالی فرمایي : {وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ . وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ} فصلت : ۳۴ - ۳۵

ترجمه: او ای پیغمبره! نیکی او بدی یو شانته نه دي ته د بدی مخنیوی په هغی نیکی سره وکړه چې هغه ډیره بڼه وي ته به وګورې چې له تاسره چې د چا دښمنې لویدلي وه هغه به دې لکه صمیمی دوست شي . دغه صفت نه په برخه کیري مګر هغه خلکوته چې صبر کوي او دغه مقام نه په برخه کیري مګر هغه خلکوته چې د غټې برخې خاوندان دي . همداراز په بې شمیره آحادیثو کې د عفوې او ببښني په اړه زیات فضائل بیان شوي دي .

عفوہ ، ببښنه او تیریدنه دجنت دحورو لامل دی .

عن معاذ رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: (من كظم غيظاً وهو يستطيع أن ينفذه دعاهُ الله يومَ القيامةِ على رؤوسِ الخلائقِ حتى يخيرهُ في أيِّ الحورِ ماشاء) رواه ابوداود

ترجمه: له معاذ رضي الله عنه څخه روایت دی وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل : هرڅوک چې خپله غوسه وزغمي په داسې حال کې چې په غچ اخیستلو یې وس وي ، الله تعالی به دی د قیامت په ورځ د ټولو مخلوقاتو په وړاندې راوغواړي ، ترڅو د جنت له حورو څخه چې کومې غواړي هغه ځان ته غوره کړي . عفوہ او ببښنه د مغفرت او رحمت سبب دی .

عن جرير رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (من لا يرحم لايرحم ، ومن لا يغير لايعفر له) رواه البخاري

ترجمه: له جرير رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: څوک چې رحم نه کوي په هغه رحم نه کیري او څوک چې ببښنه نه کوي هغه نه بښل کیري .

په یو بل روایت کې راځي: عن عبد الله بن الزبير رضي الله عنهما أنه قال في قوله تعالى: (خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ) أَمَرَ اللَّهُ نَبِيَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَأْخُذَ الْعَفْوَ مِنَ اخْلَاقِ النَّاسِ). صحيح البخاري

ترجمه: له عبدالله بن زبير رضي الله عنه څخه روایت دی؛ هغه وايي: الله جل جلاله د دې آيت: (خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ) په هکله خپل پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته امر کړی چې عفوه د خلکو له اخلاقو څخه واخله (د هغوی په کړنو او ویناوو کې له هغوی سره نرمي وکړه).

وروی سفیان بن عیینة أن النبي صلى الله عليه وسلم حين نزلت هذه الآية قال: يا جبريل ما هذا قال: لا أدري حتى أسأل العالم. ثم عاد جبريل، وقال: يا محمد إن ربك يأمرك أن تصل من قطعك، وتعطي من حرمك، وتعفو عمن ظلمك

أدب الدنيا والدين للماوردي

ترجمه: سفیان ابن عیینة فرمایي کله چې په رسول الله صلی الله علیه وسلم دا آیت کریمه نازل شو، رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایي: ای جبرائیله داڅه دي؟ جبرائیل علیه السلام وفرمایي: نه پوهیږم ترڅو دعالم ذات څخه پوښتنه وکړم. بیا یې وفرمایي: ای محمده! ستا رب درته داسې امر کوي هغه څوک چې خپلولي درسره قطع کوي هغه سره خپلولي وپاله او هغه چاته ورکړه ورکوه چې ته یې محروم کړی یې او هغه چاته عفوه او بښنه کوه چې پرتایي ظلم کړی وي.

عفوه او بښنه دانسان عزت زیاتوي. عن أبي هريرة رضي الله عنه عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ) رواه مسلم

ترجمه: له ابو هريره رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: الله نه زیاتوي د بنده لپاره په عفوي او بښني سره، مگر د ده عزت او درناوی - او هيڅوک عاجزي او تواضع نه کوي، مگر دا چې الله تعالی د هغه مرتبه لوړوي.

پیغمبر علیه السلام فرمایي او یا ځله عفوه وکړه. عن عبد الله بن عمر قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم، فقال: يا رسول الله! كم نعوذ عن الخادم؟ فصمت، ثم أعاد عليه الكلام، فصمت، فلما كان في الثالثة قال: (اعفوا عنه في كل يوم سبعين مرة) رواه ابو داؤد

ترجمه: له عبدالله بن عمر رضي الله عنهما څخه روایت دی، هغه وايي: یو سړی د نبی کریم صلی الله علیه وسلم حضورته راغی او وه یې ویل: ای د الله رسوله! خپل خادم ته څو ځله عفوه وکړم؟ نبی کریم صلی الله علیه وسلم چپوالی غوره کړ، هغه سړي بیا خپله خبره تکرار کړه، بیا هم ده مبارک سکوت وکړ - په دریم ځل یې وفرمایي: هغه ته په هره ورځ کې آویا ځله عفوه وکړه.

د ټولو انسانانو په نسبت رسول الله صلی الله علیه وسلم زیات عفوه کوونکی او بښونکی انسان و.

(عن أنس أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أتعجزون أن تكونوا كآبي صمصم؟ قالوا: يا رسول الله، ومن أبو صمصم؟ قال: رجل كان إذا أصبح قال: اللهم إني تصدقت بعرضي على من ظلمني) وفي رواية أبي داؤد: (على عبادك) مسند البزار، سنن أبي داود

ترجمه: امام بزار په خپل سند سره دانس رضي الله عنه څخه روايت نقل كړى دى ، انس رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم داسې و فرمايل: آيا تاسو ددې څخه عاجز ياست چې د ابو ضمضم په شان شي؟ يو كس وويل: ابو ضمضم څوك ؤ؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ابو ضمضم داسې شخص ؤ كله به چې سحر شو هغه به وويل: اى الله! ما خپل عزت په هغه چا صدقه كړى دى چې پرما يې ظلم كړى دى. دابواود په روايت كې داسې راځي: ما خپل عزت ستا په بندگانو صدقه كړى دى. يعنى هغه څوك چې زما په حق كې ظلم وكړي ، ما ورته خپل حق بښلى دى.

د بخاري او مسلم كې د يوې واقعي مضمون داسې راغلى دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د يوې غزوې څخه راوگرځيده او په لاره كې رسول الله صلى الله عليه وسلم د يوې ونې لاندې ویده ؤ ، ناڅاپه دكفارو څخه يو سړي ورباندې هجوم راوړ په داسې حال كې چې دهغه سړي په لاس كې توره وه ، پيغمبر عليه السلام يې را وپښ كړ او ورته يې وويل: اى محمده! (من يمنحك مني) زما څخه به دې څوك خلاص كړي؟ رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته په ارامه او په ثابت قدمۍ سره وويل: الله تعالى به مې خلاص كړي. هغه سړى لړزې ونيولو او په رپيدو شو او توره يې له لاس څخه ولويده . رسول الله صلى الله عليه وسلم توره راواخيسته او هغه سړي ته يې وويل: (ومن يمنحك مني) او اوس به تا له ما څوك خلاص كړي؟ هغه سړي ورته وويل: شه غوره نيونكى . (يعنى نيكه رويه راسره وكړه) بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته عفو وكړه .

په حديث شريف كې راځي ، كله چې مکه مكرمه فتحه شوه رسول الله صلى الله عليه وسلم پاڅيده او له هغو خلكو څخه يې پوښتنه وكړه چې پيغمبر عليه السلام ته يې ضرر رسولى ؤ ، پيغمبر عليه السلام يې رتلى ؤ او پيغمبر عليه السلام يې له مكې ويستلى ؤ او داسې يې ورته وويل: (يا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ ، مَا تَظُنُّونَ أَنِّي فَاعِلٌ بِكُمْ؟ قَالُوا: خَيْرًا أَحْ كَرِيمٌ ، وَابْنُ أَحْ كَرِيمٍ ، قَالَ: فَإِنِّي أَقُولُ لَكُمْ كَمَا قَالَ يُوسُفُ لِإِخْوَتِهِ {لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ} [يوسف: ٩٢] أَذْهَبُوا فَأَنْتُمْ الطُّلُقَاءُ). [الشا بتعريف حقوق المصطفى ، للقاضى عياض]

ترجمه: اى قريشو! تاسو څه فكر كوى چې زه به تاسو سره څرنگه معامله كوم؟ هغوى وويل: مونږ فكر كوو چې ته به له مونږ سره نيك چلند وكړى . ته زمونږ مهربانه ورور يې او زمونږ دمهربانه ورور ځوى يې . بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: زه تاسو ته هغه خبره كوم لكه څرنگه چې يوسف عليه السلام خپلو ورونو ته وكړه زه درته وايم چې {لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ} (هيڅ ملامتيا په تاسو نن ورځ نشته الله دې تاسو ته بښنه وكړي) ځئ لاړشئ تاسو آزاد ياست .

سره د توان او قدرت خپل دښمن ته د هغه گناه او خطا وربښل او ورباندې سترگې پټول دسړيتوب صفت دى .
دعفوي او بښني فائدي :

١. عفو كول د پرهيزگارانو له صفتونو څخه ده .

٢. په عفو او بښنه كې د الله تعالى رضامندي ده .

٣. په عفو او بښنه كې تقوا ده .

۴. څوڪ چې خلكو ته عفو هغه ته د زړه سكون حاصليري.
۵. په عفو او بښنې سره په دنيا او آخرت كې عزت او درناوى لاس ته راځي.
۶. په عفو او بښنې سره د زړه سكون او عزت النفس لاس ته راځي.
۷. په عفو او بښنه كې د الله تعالى او دخلكو خوښي لاسته راوړل كيږي.
۸. په عفو كې د الله جل جلاله د حكم پيروي ده او د هغه امر په ځاى كول دي.
۹. دكامل مسلمان بڼه داده چې بدى ته به په نيكي ځواب وركوي.
۱۰. عفو، بښنه او تيريدنه د ټولني د وگړو ترمنځ مينه او محبت زياتوي .
۱۱. عفو او بښنه د دښمنيو او شخړو د تداوم مخه نيسي .

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آل سیدنا وسلم